

Emekçinin Sesi

ÜRETEN BİZİZ
YÖNETEN DE
BİZ OLACAĞIZ

SOL PARTİ BÜLTENİDİR

EKİM 2022

İŞ CİNAYETLERİNE SON! TÜM İŞ YERLERİ İŞÇİ DENETİMİNE!

Türkiye Taşkömürü Kurumu Amasra müessesesinde 14 Ekim akşamı yaşanan grizu patlamasında 41 madenci kardeşimiz hayatını kaybetti, onlarca kardeşimiz de yaralandı. Bu büyük katliamın acısını derinden hissediyor, işçi sınıfımıza baş sağlığı diliyoruz.

Soma'dan Ermenek'e, Şırnak'tan Karadon'a bugüne dek gerçekleşen tüm işçi katliamlarında olduğu gibi Amasra'da yaşananlara da kaza deyip geçmek mümkün değil. Amasra'da olanlar, Türkiye'de maden sektörünün tümüne hâkim olan, işçi hayatı ve kamu yararını tamamen hiçe sayan, şirket kârlarını ve kamu kaynaklarının yandaşlarca yağmalanmasını önceleyen genel bir anlayışın ürünüdür. AKP iktidarının politikaları sonucunda yıllar içinde, sektörde minimum işçi sayısı ile maksimum üretim

yapılması, en temel iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması, denetimsizlik, özel madenlerde kuralsızlığın kamuya ait madenlerde ise liyakatsizliğin hüküm sürmesi olağan hale gelmiştir.

Katliam göz göre göre geldi

2019 yılında Sayıştay'ın Amasra müessesesi için hazırladığı rapor da bu yöndeki hususlara dikkat çekmektedir. Raporda söz konusu derinlikte grizu patlaması riskinin arttığı, yetersiz düzeydeki işçi sayısının iş güvenliğini tehdit edecek boyutlara geldiği uyarısı üç yıl öncesinden yapılıyor. Yine TTK bünyesindeki işçiler yıllardır bir yandan rödovans adı altında yapılan özelleştirmelere ve taşeronlaştırmaya karşı mücadele ederken bir yandan da hem üretim hem de iş güvenliği açısından kuruma yeterli sayıda işçi alınmasını

talep ediyorlar. Tüm bunlar, olayın beklenmedik bir kazanın ötesinde bilinçli bir tercihin sonucunda, göz göre göre yaşandığını gösteriyor.

İş cinayetleri rejimi

Türkiye'de bilinen rakamlara göre her gün 6 işçi kardeşimiz iş cinayetlerinde hayatını kaybediyor. Sadece geçen yıl 2170 işçi iş cinayetlerinde katledildi. Son 20 yılda bu seri cinayetlerde yitirdiğimiz işçi sayısı ise 30 bin civarında. Bu cinayetlerde sorumluluğu bulanların hiçbirinin caydırıcı cezalarla karşılaşmadığı, aksine bu cezasızlık rejimiyle yeni iş cinayetlerinin teşvik edildiği bir düzende yaşıyoruz. Bu düzende her defasında "kader" ya da "fitrat" denilerek işçiye reva görülen ise; madenlerde, tersanelerde, demir-çelik kazanlarında, inşaatlarda sermaye sahiplerinin, burjuvaların ve onların kamuda yuvalan-

mış asalaklarının çıkarları için can vermesi oluyor.

İşçiler, emekçiler;

Bu katliam ve sömürü düzene karşı birleşmekten, kendi kaderimizi elimize almakta başka yol yoktur. İşçinin halinden sadece işçi anlar. İş güvenliği, patrona bağlı çalışan kişiler tarafından değil ancak işçilerin denetiminde sağlanabilir. Dolayısıyla da iş cinayetlerine karşı tek gerçekçi çözüm bütün iş yerlerinde işçi denetimini kurmaktır. Bunun için sendikasız, güvensiz ve güvenliksiz çalışmaya karşı birlik olalım, örgütlene lim, mücadele edelim!

• Taşeron yasaklansın, herkese güvenceli iş!

• Sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılsın!

• Tüm iş yerlerinde işçi denetimi!

İŞ YERLERİNDEN MEKTUPLAR

Biz inandık ve bu yola çıktık, başaracağız!

Merhaba, ben Eskişehir'den işverene karşı 100 günü aşkındır grev çadırında mücadele veren bir arkadaşınızım. Yıllardır düşük ücret ve zor şartlar altında çalıştığımız iş yerinde bu düzenin bu şekilde gitmeyeceğini, sendikalaşmamız gerektiğini arkadaşlara anlattık. İş yerinde çalıştığımız bütün arkadaşlar için bu durum hep aynıydı. Yüksek enflasyondan dolayı alım gücümüz çok azalmıştı, aldığımız ücret ancak ihtiyaçlarımızı karşılamamızı sağlarken bir kenara bir birikim yapmamıza imkân vermiyordu. Oysa ki çalışan arkadaşlarımızın okuyan çocukları, doğalgaz faturaları, elektrik faturaları, kiralari vardı. Bunları bir nebze karşılamak, daha iyi bir iş ortamı sağlayabilmek, ücretlerimizi biraz daha yukarı çıkarabilmek için hepimizin aynı anda ortak kararı olan sendika-

laşmayı başlattık ve Kristal-İş sendikasında örgütlendik. Bu süreç çok hızlı ilerledi ancak greve çıkmadan bu işin çözülemeyeceğini anladık.

30 Haziran 2022'de greve çıktık ve grevimiz üç ayı aşkın süredir devam ediyor. İstediklerimizi alana kadar bu yoldan dönmeyeceğiz. Bu grev bizleri birbirimize kenetledi, inanamak başarının yarısıdır ve biz inandık bu yol çıktık. Bu yolda bizlere destek veren herkese teşekkür ederiz. Bu zorlu süreçten sonra ücretlerimizi birazcık yukarıya çıkartarak çocuklarımıza daha iyi bir gelecek sunmak için mücadeleye devam ediyoruz. Bu mücadeleye siz değerli işçi kardeşlerimizi de bekliyoruz, saygılarımla.

**Eskişehir Atışkan
Alçı grevinden bir işçi**

Sendikalı olmak en temel hakkımız

Merhaba, ben Pulver Kimya'da çalışan bir işçiyim. Bugünkü ekonomik şartlarda artık yetmeyen maaşlarımıza zam talebimize karşılık çok düşük bir zam oranıyla cevap verilmişti. Fabrikamızda patron, zam görüşmelerini işçilerin kendi arasından seçtiği temsilciler aracılığıyla yürütüyordu. Biz son verdiği zammı kabul etmedik ve temsilcilerimizin öncülüğünde çok çabuk bir biçimde sendikamızda örgütlendik. Patronla sendikanın oturup biz işçiler adına pazarlık yapmasının bizim en doğal hakkımız olduğunu anladık. İçeride 4 farklı şirketin olması dâhi bizi çok zorlamadı. Tek tek taşeron şirketlerde yetkiyi aldık. Sadece patronun itirazları ve yetki süreçleri önümüzde engel oluşturmuyordu. Patron itiraz etse de temsilci işçi arkadaşlarımızı işten atmış olsa da kapı önündeki direnişi bitirmek için elinden geleni yapsa da biz her mesai giriş çıkışlarında fabrikada birliğimizi ve gücümüzü gösterdik. Yürüyüşler yaptık ve

sloganlar attık. Kararlılığımızı koruduk ve yakın zamanda patron 24 Ekim'de sendikamızla bir görüşme talep etti. Mücadelemizle patronu örgütlülüğümüzü tanımak zorunda bıraktık. Artık patronun sendikamızla toplu sözleşme yapacağı dönemi bekliyoruz. Yasal engellerin artık kalkması gerekiyor. Sendikamızla beraber sadece ücret konusunda değil diğer konularda da birçok hak alacağımıza inanıyoruz. Örneğin aynı mahalleden 3 kişi işe gidip gelirken yarım saatlik otobüs, ardından da en az yarım saatlik servis yolculuğu yapıyoruz. İşlerin ağırlığından bazen hâlimiz kalmıyor ve mahallemize kadar servis sağlanmasını da sendikamızla birlikte sağlayacağımıza inanıyoruz. Sendikalı olduktan sonra sendikalı olmanın en temel haklarımızdan biri olduğunu ve biz işçilerin sendikalı olmaktan başka bir güvencesinin olmadığını anladım.

**Gebze Pulver
Kimya'dan bir işçi**

Biz işçiler için örgütlenmek artık bir zorunluluktur

Merhaba, ben Bolu'da bir ayakkabı mağazasında çalışıyorum. Üniversiteden mezun olduktan sonra düzensiz işlerde çalıştım. Son durağım da burası oldu. Mağazadaki diğer işçi arkadaşlarım da zaten genellikle iş bulamayan üniversite mezunları. Çalıştığım yer dünyaca ünlü bir ayakkabı mağazası olmasına rağmen çalışma koşullarımız çok kötü. Mesai saatlerimiz belli değil ve ortalama 9-10 saate varan çalışma saatlerimiz var. İzin haklarımız sürekli gasbediliyor ve ücretlerimiz ise asgari ücret

seviyesinde. Haksızlıklara karşı ses çıkarmaya çalıştığımızda kovulmakla tehdit ediliyoruz çünkü dışarısı işsiz kaynıyor. Patronların biz mağaza işçileri karşısında eli kuvvetli görünüyor ya da aslında biz öyle sanıyoruz. Mağaza işçileri olarak da birliğimizi kurabiliriz, sendikalı olabiliriz. Bütün engellere rağmen birlikte mücadele etmek ve örgütlenmek artık bizim için bir zorunluluk.

Bolu'dan bir mağaza işçisi

Bizi açlığa mâhkum edenlere karşı birleşmeliyiz

Merhaba, ben Ankara'da bir zincir market şubesinde çalışıyorum. Çalışma koşullarımızın oldukça kötü olduğunu duymayan yoktur. Asgari ücret düzeyinde haftanın en az altı günü uzun saatler çalışıyoruz. Kasa, reyna, depoya her yere bakıyoruz. Sürekli ayaktaız. Bunca çalışmanın üzerine mobbing, baskı eksik olmuyor. İstedğimiz zaman izin kullanamıyoruz. Özellikle yoğun dönemlerde, örneğin okulların açılmasından önce veya bayram öncesi izin hakkımızı kullanmadan çalıştırılıyor. Kendimize ve ailemize doğru düzgün zaman ayıramıyoruz. Bunun karşılığında ise artık karnımızı doyurmakta güçlük çekiyoruz. Ürnlere

neredeyse her gün zam geliyor, hayat sürekli pahalaniyor ancak bizim ücretlerimiz yerinde sayıyor. Bu anlattıklarım sadece bizim değil ülkede emeği ile çalışarak yaşamaya çalışan tüm emekçilerin sorunu. Hep beraber aynı sıkıntıları yaşıyoruz ve biz milyonlarca insanız. Ama bir avuç insandan hakkımızı alamıyoruz. Biz kendi iş yerlerimizde sendikalaşmaya, birlik olmaya çalışıyoruz. Hepimiz önce kendi iş yerlerimizde örgütlenmeli, birlik olmalıyız. Bizi soluksuz çalıştırıp açlığa mâhkum edenlerden hakkımız olanı almalıyız.

**Ankara'dan
bir market işçisi**

Madenler de sendikalar da işçilerindir!

Merhaba, Ege Linyitleri İşletmesi'nde (ELİ) çalışan bir maden işçisiyim. Bir süre önce ELİ'ye bağlı Eynez maden sahasının özelleştirilmesine karşı 40 günü aşkın bir mücadele deneyimi yaşadık. Daha önceki yıllarda yine ELİ'ye bağlı farklı sahaların özelleştirilme sürecinde sessiz kalan Maden-İş sendikasını da bu sefer tabandan gelen gücümüzü de kullanarak mücadele içine dâhil ettik.

Direnış sürecinin en başından itibaren Maden-İş sendikası çoğu zaman direnişimizi soğutmaya çalışsa da, diğer bölgelerde çalışan madenci arkadaşlarımızın bize desteğe gelmesinin önünü tıkasa da geline nokta özelleştirme saldırısı şimdilik geri püskürtüldü.

Şimdilik diyorum çünkü herhangi bir iptal belgesi bize ulaşmadı. Maden sahasının özel şirkete devri için sayfalarca yazılar düzen yetkililerin hiçbir

iptal konusunda resmi bir belge önümüze koyamamakta. Öte yandan çok kısa bir süre önce sendikamızın şube yönetiminin delege seçimleri gerçekleştirildi. İsimler değişse de sendikal bürokrasinin değişmediğini daha ilk günlerden görmüş olduk.

Tüm bunlara rağmen geçirdiğimiz 40 günü aşkın direniş önümüzdeki süreçte bizim için de hazırlık dönemi oldu. Özelleştirmenin tekrar gündeme gelmesi, promosyon güncellenmesi, iş yerinde unvan değişiklikleri gibi sorunlarımız için mücadele çizgisi kaçınılmaz olacaktır.

İlerleyen dönemlerde gerçekleşecek olan mücadeleler hem sendikal bürokrasiye hem de madenlerimizi özel sektöre peşkeş çekmek isteyen AKP iktidarına rağmen gerçekleşecektir.

**Soma ELİ'den
bir maden işçisi**

İnsanca yaşayabilmek için birliğimizi sağlamamız lazım

Merhaba, yaklaşık üç yıldır Nuh Çimento'da çalışan bir işçiyim. Çalıştığımız yerler genelde çok tozlu, gürültülü ve tehlikeli yerler oluyor. İş kazalarının sık yaşandığı ve insan hayatının değersiz sayıldığı bir yer aynı zamanda. Aldığımız ücretler yaptığımız işlerin karşısında çok çok düşük kalmakta. Fabrikanın kâr oranları ile aldığımız zam oranları arasında uçurum var. Bu ücretlerle bu ekonomik koşullarda artık geçinemediğimiz için izin günlerimizde ek işlere gidiyorum. Çoğu arkadaşımın durumu da aynı. Neredeyse tatilsiz bir şekilde hiç dinlenmeden sürekli çalışıyoruz. Çalıştığımız fabrikada, taleplerimizin önemsenmesini bırakın, bu talepleri iletemediğimiz bir sendika anlayışı var. Geçtiğimiz dönem bu sendikayı değiştirmek için 300'e yakın işçi mevcut sendikadan istifa edip başka bir sendikaya geçtik. Bu süreçte 3-4 işçi arkadaşımız işten çıkarıldı. Geçtiğimiz sendika

yetkilileri hiçbir şekilde fabrikaya yaklaştırmadı bile. Bizim de tüm çabalarımız yetersiz kalınca aynı sendikayla ve aynı sözleşmelerle devam ettik. Fabrika için düşününce büyük bir tepkiydi fakat tam anlamıyla birliğimizi sağlayamamıştık. Daha önceki yıllarda zam oranlarına karşı verilen tepkilerde yüzden fazla işçinin tek seferde işten atıldığı durumlar yaşanmış. Bizim öncelikle birliğimizi sağlam bir şekilde sağlamamız lazım.

Taleplerimizin dile getirildiği ve karşılandığı toplu sözleşmeler için daha çok çalışmamız gerekiyor. Önümüzdeki dönemlerde benzer sorunlarla karşılaşacağız çünkü. Bu sorunların ancak kendi birliğimizi sağlarsak üstesinden geliriz. En önemlisi de işçilerin sözünün önemli olduğu bir sendikaya ihtiyacımız var.

**Kocaeli Nuh
Çimento'dan bir işçi**

PROMOSYON HAKKIMIZA SAHİP ÇIKALIM!

Yüksek enflasyon ve hayat pahalılığı karşısında açlık ücretlerine mahkum edilen emekçiler için şu an en çok tartışılan gündem maddelerinden biri banka promosyon ödemeleri. Bankalar, emekçilerin maaş hesapları üzerinden işlem hacimlerini daha da genişletmenin ve bu sayede zaten olağanüstü yüksek seyreden kârlarını daha da artırmanın arayışı içindeyken işçiler ise bu zor koşullarda bir nebze olsun nefes almalarını sağlayacak bir ödeme beklentisi içinde.

Promosyon ödemeleri kamu çalışanları için yasal dayanağı olan bir uygulama iken özel iş yerlerinde çalışanlar için mevcut iş kanunu bu hakkın işçiler lehine uygulanmasını patronların insafına terk ediyor. Bunun sonucunda birçok

özel işletmede bu hak patronlar tarafından gasbedilerek işçilerin kişisel hesapları üzerinden haksız bir kazanç elde ediliyor. Ancak bu konuda henüz bir yasal düzenlemenin yapılmış olmaması bu ödemelerin işçinin hakkı olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Bu durumda

hak olanın yasalarla güvence altına alınması gerekiyor.

Kimi özel işletmelerde ise promosyon hakkı, çalışanların mücadeleleri neticesinde kazanılıyor. Bu durum bize her zaman olduğu gibi çalışma hayatımızdaki en ufak bir kazanımın dahi ancak birlik olup mücadele edildiği takdirde sağlanabileceğini gösteriyor. Yani sorun yasalardan daha ziyade kendi acil ve yakıcı taleplerimizin arkasında birleşip birleşmeyeceğimiz sorundur. Bunun için yarından tezi yok promosyon hakkımıza sahip çıkmak için harekete geçelim. Ancak bununla da yetinmeyelim; fabrikalarımızda, iş yerlerimizde insanca yaşayabilecek bir ücret için mücadeleyi yükseltelim.

ETF Tekstil işçileri gasbedilen haklarını almak için mücadeleyi sürdürüyor

Tuzla'da DERİTEKS'in örgütlü olduğu ETF Tekstil fabrikasında işçiler; işten atmalara ve patronun fabrikayı kapatması kararıyla birlikte haklarına el koymasına karşı 21 Temmuz'da direnişe başladılar. Tazminat ve ikramiye hakları gasbedilen işçiler fabrika içinden mal kaçırmaya çalışan patronu da defalarca geri püskürttüler. Patronun çıkarları uğruna fabrika önüne yığınak yapan polisler ise işçilere her fırsatta saldırdı ve onlarca işçiyi gözaltına

aldı. Bütün saldırılara karşın yılmayarak mücadeleye devam eden işçiler, alacakları için patron Sanem Dikmen'in bütün mallarına haciz konulması kararının verilmesiyle kazanım elde etti. 8 Ekim'de fabrika önündeki çadırlarını kaldırdıklarını ilan eden işçiler, ETF'nin mal sağladığı mağazalardaki eylemlerine devam edeceklerini ve gasbedilen haklarını son kuruşuna kadar alana dek mücadeleyi sürdüreceklerini dile getirdiler.

Atışkan Alçı işçilerinin grevi sürüyor

Eskişehir'de bulunan Atışkan Alçı fabrikasında düşük ücretlerle, kötü çalışma koşullarında çalışan işçiler Kristal-İş sendikasında örgütlendiler. TİS görüşmelerinde işçilerin %30'luk zam talebine karşın patronun %9'luk teklifi ve sözleşmedeki bütün sosyal hakların çıkarılmasını istemesi sonucunda masada anlaşma sağlanamadı.

Bu sefalet dayatması üzerine 30 Haziran'da greve çıkan Atışkan işçileri, grevlerinin 34. gününde şehir merkezinde kitlesel bir eylem gerçekleştirdi. İşçiler patronun grevi kırma çabalarına, Çimse-İş sendikasının patronla birlikte hareket ederek mücadeleyi bölme girişimlerine karşı birliğini koruyor ve grevi sürdürüyor.

Pulver'e sendika girecek, başka yolu yok!

Gebze'de Pulver Kimya bünyesinde faaliyet gösteren Conta Elastik fabrikasında işçiler Petrol-İş sendikasında örgütlendiler. Kısa sürede yeterli çoğunluğu sağlayan işçiler, Pulver bünyesindeki diğer üç taşeronda da örgütlenme faaliyetine hız kazandırdı. Bunların üzerine Conta Elastik'ten 3 öncü işçiyi performans düşüklüğü bahanesiyle işten atarak saldırıya geçen patrona

işçiler direnişle cevap verdi. 3 Ağustos'ta fabrika önünde sendikal hakların tanınması ve atılan işçilerin geri alınması talepleriyle başlayan direniş, patronun 24 Ekim'de sendika ile görüşme talebi üzerine ilk kazanımı elde etti. Bütün taşeronlarda tek tek çoğunluğu elde ederek örgütlenmenin önündeki engelleri aşan Pulver Kimya işçileri örnek bir mücadele sergiliyor!

Ece Seramik'te grev kazanacak!

Zonguldak Çaycuma'da faaliyet gösteren Ece Seramik fabrikasında Petrol-İş'te örgütlü işçiler, Mart ayında başlayan TİS görüşmelerinden sonuç alamayınca 27 Temmuz'da

greve çıktılar. İnsanca yaşamaya yetecek ücret ve iş sağlığı güvenliği koşullarının sağlanması talebiyle grevde olan işçiler neredeyse üç aydır mücadeleye devam ediyor.

